

[Elna Munch.]

til Talsmænd for. Det ærede Medlem var saa glad over, at de Konservative havde holdt Linien uforandret fra først til sidst. Jeg skal nu skænke det ærede Medlem Glæden over dette; thi fordi man gentager noget galt, som man har sagt for 10 Aar siden, bliver det ikke derfor bedre. Men det er meget rigtigt, hvad det ærede Medlem siger, for de Konservative har altid talt Husejernes. Sag paa Lejernes Bekostning.

Det ærede Medlem svang sig op til lyriske Højder og citerede som Støtte for sin Paastand om de Konservatives Ønske om Frihed det gamle Ord: Frit at tænke, tro at tale, det er Folkets gamle Ret. Jeg skal lige minde om et andet gammelt Ord: at der skal være Frihed for Loke saavel som for Thor.

Det Konservative Folkeparti kender kun Husejernes Frihed; vi andre vil ogsaa gerne bede om Frihed for Lejerne, om Frihed for de mindre næringsdrivende, om Frihed for det store Flertal af Befolkningen. Derfor vil vi støtte det Ændringsforslag, som Flertallet har fremsat, selv om vi ikke i alle Enkeltheder er tilfredse med det. Vi tør ikke risikere at lade den store Del af Befolkningen komme til at staa overfor det tomme Rum, overfor Muligheden af ikke at kunne fortsætte deres Tilværelse paa en nogenlunde betryggende Maade. Derfor vil vi fra vor Side støtte dette Ændringsforslag.

Korsgaard: Det ærede Medlem Fru Elna Munch tillod sig at udtale, at de Konservative falskeligt gjorde sig til Talsmænd for Hjemmene og de mindre næringsdrivende, og at det at have Tag over Hovedet var dog noget af det vigtigste. Jeg ved ikke af, at der ved dette Forslag bliver skaffet flere Tage, end der er nu, ikke i mindste Maade. Jeg ved, at ved dette Forslag giver man en god Dag i alle de unge, i alle dem, der kan have Interesse i at bo i Nærheden af deres Forretning. Det interesserer aldeles ikke den radikale Bevægelse. Derfor synes jeg, det ærede Medlem skulde være noget forsigtig med at paastaa, at det kun er Grundejernes Interesse, vi har for Øje. Nej, vi har hele Udviklingens Interesse for Øje og ikke mindst de unges Interesse, dem, som det ærede Medlem aabenbart slet ikke kan faa Øje paa, dem, som hun driver ud i det, der bliver kaldt det dyre Forhold, dem, som jo dog i Kraft af Forholdets Natur maa antages økonomisk set i Almindelighed at være svagest. Jeg synes derfor, det er en

haarrejsende Paastand, at vi gennem dette kun har vist Interesse for den ene Side. Nej, vi har vist Interesse ogsaa overfor de andre. Vi har den Samfundsopfattelse, at Forholdene bør udvikle sig nogenlunde under frie Forhold, og vi troede en Gang, at vi fra Venstre, som jo i Tide og i Utide raaber op om Kræfternes frie Spil i forskellige Udformninger, dog havde kunnet vente Forstaaelse af dette Forhold. Nu ser vi altsaa, at det kan vi slet ikke. Partiet Venstre har det i denne Sag som i saa mange andre: ude omkring er de stærke i Ord om, at de skal gøre dette eller hint, men naar de kommer ind her, sker der overmaade ofte — maaske takket være enkelte Medlemmer indenfor Venstrepartiet — noget helt andet end det, de siger, der burde ske.

Elna Munch: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard siger, at der kommer ikke flere Tage over Hovederne efter dette Forslag. Men det kan være, at Folk, naar de ikke kan betale den Husleje, som jo bliver ganske overordentlig opskruet, bliver nødt til med kort Varsel at flytte ud af det Hjem, hvor de har boet i en Aarrække. Naar det ærede Medlem Hr. Korsgaard saa varmt tager sig af de unge, skal jeg saamænd ogsaa godt støtte ham deri; men hvis man skal veje op mod hinanden, om det er de unge, man skal sørge først for, eller Familierne med de mange Børn, tror jeg alligevel, det bliver Hensynet til de sidste, der kommer til at veje tungest til.

Korsgaard: Jeg forstaar ikke rigtig, hvor det ærede Medlem Fru Elna Munch vil hen. Skal man ikke værne Familierne i al Almindelighed, skal man give sig til at skønne over, om denne eller hin Familie har mange Børn eller ikke? Det er dog faktisk saaledes, at ved at fastlægge Boligforholdene i Stor-København værger man rig og fattig, Folk med mange Børn og Folk med faa Børn; at ville sige, at det Lovforslag, det Makværk, der her laves, skulde være noget Værn for en bestemt Klasse, og netop den Klasse, der trænger til Hjælp, er fuldkommen urimelig Tale. Nej, jeg maa paastaa, at det, man her har gjort, er kun ensidigt at beskytte visse Mennesker i Haab om, at de er saa mange, at det kan betale sig at beskytte dem, men det er aldeles ikke ud fra en Samfundsopfattelse, der har Bund i noget som helst.

Slebsager: Det er en noget ejendommelig Situation, vi staar i i dette Øjeblik, idet de radikale og socialdemokratiske Medlemmer af Flertallet nok er gaaet med, men